

Předkládaná diplomová práce Evy Dostálové „Početní stav a věková struktura lékařů v českém zdravotnictví“ tvoří celkem 115 stran, přičemž textová část se rozkládá na 80 stranách. Práce je členěna do osmi hlavních kapitol včetně Úvodu a Závěru.

Autorka si vybrala ke zpracování vysoce aktuální téma, které v odborné literatuře nebylo v této šíři dosud dostatečně zpracováno. Jedná se především o analýzu počtů a věkových struktur lékařů napříč lékařskými odbornostmi, přičemž detailněji analyzovala 14 nejpočetnějších, resp. nejvýznamnějších odborností. Důležitost analýzy počtu a pohlavně-věkové struktury lékařů spočívá především v závislosti na dvou významných faktorech, které ji determinují – jednak je to proces demografického stárnutí obyvatelstva, resp. lékařů samotných, stejně jako nevyrovanané počty nově vstupujících lékařů do českého zdravotnictví, jak celkově napříč časem, tak specificky napříč jednotlivými odbornostmi. Eva Dostálová k postihnutí základních trendů a příčin současného stavu použila datovou základnu z Registru lékařů, zubních lékařů a farmaceutů, spravovanou ÚZIS ČR, která jí byla poskytnuta na vyžádání, stejně jako další údaje, poskytnuté např. Institutem postgraduálního vzdělávání ve zdravotnictví apod. Za pozornost jistě také stojí, že studentka s ohledem na co největší porozumění otázce získávání atestací, absolvovala také osobní setkání s kompetentní osobou z IPVZ, která jí patřičné vývojové trendy a princip udělování atestací jako takový objasnila.

Práce samotná má logickou strukturu a jsou v ní použity základní metody demografické analýzy, stejně jako základní i pokročilejší statistické metody, zastoupené faktorovou a shlukovou analýzou. Tyto dvě metody by si zasloužily detailnější rozpracování jak v rámci metodologické podkapitoly, tak v rámci kapitol 4 a 7, kde byly využity. Nicméně výsledky, které přináší, tj. rozdělení lékařských odborností podle podobnosti vnitřní demografické struktury lékařů (tj. analýza v kapitole 7) či u vybraných odborností se zakomponováním otázky nově vstupujících lékařů (které by bylo možná lepší brát nikoliv jako absolutní počet, ale spíše jako podíl v dané odbornosti vůči celkovému počtu nově atestovaných lékařů), jsou logické a dávají věrohodný obraz o hlavních skupinách lékařských odborností. Na základě těchto analýz se potvrdilo, že mezi nejproblematičtějšími odbornostmi patří především odbornosti praktického lékařství, a to jak všeobecného, tak pro děti a dorost, které se vyznačují vysokým podílem lékařů ve věku nad 65 let a nízkým podílem mladých lékařů.

Kromě „klasických“ kapitol, popisujících vývoj počtu a věkové struktury lékařů, za pozornost stojí kapitola sedmá, která kromě zmíněné statistické analýzy sleduje vzájemné vztahy mezi počtem lékařů v jednotlivých odbornostech a dalšími proměnnými, jako je pracovní vytížení lékařů v jednotlivých odbornostech (pomocí sledování vývoje počtu ambulantních ošetření či vývoje počtu nemocničních ošetření na 1 lékaře). Nastíněn je zde i potenciál dosavadního vývoje pro vývoj budoucí. Právě tato kapitola by možná stála za větší rozpracování, a to pomocí nikoliv jen formou slovního popisu, ale např. i pomocí dalších metod, které by více ukázaly na vývojové trendy počtu lékařů, resp. na otázku „optimálního počtu lékařů“ v jednotlivých odbornostech českého zdravotnictví apod.

Co se týče samotného zpracování práce tohoto typu, autorka prokázala značnou samostatnost, schopnost práce s širokým spektrem odborné literatury i dovednost v otázce zpracování, analýzy a vizualizace získaných dat a jejich okomentování. Textová a přílohová část je přehledná, grafy a tabulky jsou dobře čitelné a po formální stránce správné. V práci se vyskytuje minimum typografických chyb.

Celkově se dá proto shrnout, že diplomová práce Bc. Evy Dostálové splňuje veškeré požadavky kladené na práci tohoto druhu, a proto

navrhují přijmout diplomovou práci Bc. Evy Dostálové k obhajobě.

RNDr. Luděk Šídlo, Ph.D.